

FIGYELŐ

Ifjúságunk és az egyesületi kérdés

Ma, ha az ifjúsági kérdést akár századszori megvilágításban is tárgyaljuk, nem veszíti el időszerűségét és nem lehet megpecsételni a „divatos siránkozás” jelzővel, mert ez a kérdés addig marad az egyetemes és az állandó érdeklődés szemszögében, amíg a háború utáni új nemzedék sorsa megoldásra nem talál és az őszinte megoldás saját kezében nem nyugszik.

A mai társadalmi élet már szinte természetszerűleg zárja ki magából az egyéni — magányos — életmód konzervatív formáit: az egyének, — ha ellenszenves is nekik — feltartóztatlanul sodródnak a közösség felé. A kollektívizmus, mint egyedüli társadalmi életforma siettetni az átalakulásokat. Ennél a korszerű átalakulási folyamatnál önkénytelenül is fölvetődik ifjúságunk előtt az egyesületi élet fontos és halaszthatatlan kérdése.

Az egyesületi élet az első lehetőség, melyen keresztül ifjúságunk bele tud illeszkedni a mai korszemlembé. Az egyesületi élet az első lépés azon az úton, mely sürgős gazdasági és kultúrproblémáink megoldásához vezet. Mert meg kell, hogy győződjünk arról, hogy napilapjainkban és folyóiratainkban e fontos kérdések többszöri fölvetése a legkevésbé sem jelenti és nem is jelentheti ezeknek megoldását. Ezek csak az agyonhallgatástól őrizhetik meg kihangsúlyozott problémáinkat.

Lássuk már most az egyesületi élet kérdését ifjúságunk szemszögéből megvilágítva.

Jelenleg két főiskolás egyesületünk

van: a zágrebi és a beográdi egyetemisták egyesülete. A szuboticaival kapcsolatban a becskerekai és szombori egyesületek a múlt év júniusában megszűntek. Vidékeinken gazdasági és vallási alapokra fektetett egyesületek működnek szétszórva, — mondhatni egymásról mitsem tudva. Ilyenek a Katolikus Legényegyletek, a Keresztény Ifjúsági Egyesületek (K. I. E.) és különböző Olvasókörök

Az új nemzedék sürgős problémáinak megoldásánál az egyetemista egyesületeinkre vár a legnagyobb és legnehezebb feladat. Ugyanis itt adódnak a legalkalmasabb és a leghozzáértőbb egyéniségek arra a feladatra, melynek becsületes és őszinte megoldása sorunk javulása felé visz. Három pontban leszögezzük azokat a sürgős teendőket, melyek nélkülözhetetlenek kezdetleges munkánk kiépítésénél. 1. Életünk és jelenlegi helyzetünk kérdéseinek megismerése és alapos földolgozása. 2. Minél előbb új erősen fölkészült egyéniségeket adni a kisebbségi magyar közösség számára. 3. Megteremteni az összekötő kapcsot vidékeink és egyesületeink között.

A fenti pontokban foglalt feladatok gyorsabb és sikeresebb megoldását akkor érhetjük el, ha egyesületeink harmónikus munkaközösségben dolgoznak. Az egyetlen munkamegosztás és dolgozás kifejleszthet olyan felelősségérzetet, mely megóvja majd nemzedékünket a könnyelmű, felületlen és közönyös szemlélődéstől.

A. A.